

Când ești singur

Sabat după-amiază

Text de memorat: „Domnul Dumnezeu a zis: «Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.»” (Geneza 2:18)

Un caz uimitor și dureros, în același timp, a ținut prima pagină a știrilor cu ani în urmă. O femeie tânără a fost găsită moartă în apartamentul ei. Deși moartea era tragică în sine, ceea ce a făcut ca povestea ei să fie și mai tristă a fost faptul că, atunci când a fost găsită, femeia era moartă de zece ani. Zece ani! Întrebarea pe care și-au pus-o oamenii era cât se poate de îndreptățită: *Cum este posibil, într-un oraș mare ca acesta, cu atât de mulți oameni și cu atâtea mijloace de comunicare, ca o femeie, care nu era o persoană fără locuință, un om al străzii, să fie moartă de atâta timp și nimeni să nu știe?*

Deși o situație extremă, cazul acesta este un exemplu al unei realități: mulți oameni suferă de singurătate. În 2016, *The New York Times* a publicat un articol intitulat „Cercetătorii față în față cu epidemia de singurătate”. Problema este reală.

De la început, noi, oamenii, nu am fost creați să fim singuri. Încă din Eden, am fost meniți să trăim în compania altor ființe omenești, în diferite grade de apropiere. Desigur, a intervenit păcatul și nimic nu a mai fost ca înainte.

27 aprilie – Ziua slujirii pastorale

În această săptămână vom studia despre conviețuire și singurătate în diferitele momente ale vieții, situații prin care, probabil, fiecare a trecut la un moment dat. Dacă nu ai trecut pe aici, consideră-te o persoană privilegiată.

Duminică, 21 aprilie

Conviețuirea

1. Care este ideea de bază în următorul pasaj? Despre ce principiu de viață este vorba aici, în general?

Eclesiastul 4:9-12 “Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul. Dar vai de cine este singur și cade fără să aibă pe altul care să-l ridice! Tot așa, dacă se culcă doi împreună, se încălzesc unul pe altul, dar cum are să se încălzească dacă e singur? Și dacă se scoală cineva asupra unuia, doi pot să-i stea împotriva; și funia împletită în trei nu se rupe ușor.” Eclesiastul 4:9-12

Foarte puțini dintre noi pot să reziste singuri. Chiar dacă suntem singuratici și ne place să fim izolați, mai devreme sau mai târziu nu numai că ajungem să ne dorim tovărășia altora, dar s-ar putea chiar să o cerem, în special în momente dificile. Într-adevăr, am fost făcuți pentru socializare, pentru prietenie. Cât de privilegiați sunt cei care au o familie apropiată care să-i susțină și să-i încurajeze, în special atunci când trec prin încercări!

Din nefericire, există oameni în biserica noastră, la serviciu și în localitatea în care trăim care nu au la cine să apeleze nu doar la vreme de nevoie, ci nici măcar pentru a sta de vorbă la sfârșitul zilei. Sentimentul de singurătate poate să apară oricând. „Cea mai grea zi pentru mine”, spunea un bărbat necăsătorit, „este duminica. În timpul săptămânii, la serviciu, sunt înconjurat de oameni. În Sabat, văd oameni la biserică. Dar duminica sunt complet singur.”

2. Ce putem învăța din următoarele pasaje, în special atunci când trecem prin momente de singurătate?

„Iată că vine ceasul, și a și venit, când veți fi risipiți fiecare la ale lui; și pe Mine Mă veți lăsa singur; dar nu sunt singur, căci
Ioan 16:32,33 Tatăl este cu Mine. V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.” Ioan 16:32-33

Filipeni 4:11-13 “Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc. Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutendeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă. Pot totul în Hristos, care mă întărește.”

54 Filipeni 4:11-13

STUDIUL 4

Noi, creștinii, ne bucurăm nu doar de realitatea existenței lui Dumnezeu, ci și de posibilitatea de a fi prieteni cu El. Iar din apropierea lui Dumnezeu de noi putem primi mângâiere. Dar faptul că era aproape de Adam în Eden nu L-a împiedicat pe Domnul să spună: „Nu este bine ca omul să fie singur” (Geneza 2:18). El știa că Adam, chiar dacă îl avea aproape, într-o lume fără păcat, tot avea nevoie de un tovarăș omenesc. Cu atât mai mult noi, cei care trăim într-o lume distrusă de păcat, avem nevoie de prietenie!

Dar să nu presupunem că este de la sine înțeles că, unde sunt mulți oameni, nimeni nu se poate simți singur. Cei mai singuri oameni trăiesc în orașele mari, unde tot timpul interacționează cu cei din jur. Doar pentru că sunt și alții prin preajmă nu înseamnă că cineva nu se poate simți singur și înstrăinat, tânjind după prietenie.

Cum poți căuta, într-un mod proactiv, să fii mai sensibil față de un om care s-ar putea simți singur, înstrăinat, respins, rănit și are nevoie de cineva cu care să vorbească?

Luni, 22 aprilie

Cei necăsătoriți

O tânără vorbea despre avantajele pe care le are nefiind căsătorită: „De două ori am avut ocazia să merg să servesc în câmpul misionar și am răspuns fără ezitare.” O persoană căsătorită, cu familie, poate că ar fi avut nevoie de mai mult timp pentru a lua o astfel de decizie, deoarece aceasta nu o implica doar pe ea, ci și pe partenerul de viață și pe copii.

3. Care sunt, conform lui Pavel, motivele bune pentru a rămâne necăsătorit?

Cât despre fecioare, n-am o poruncă din partea Domnului. Le dau însă un sfat, ca unul care am căpătat de la Domnul harul să fiu vrednic de crezare. Iată dar ce cred eu că este bine, având în vedere strămtorarea de acum: este bine pentru fiecare să rămână așa cum este. Ești legat de o nevastă? Nu căuta să fii dezlegat. Nu ești legat de o nevastă? Nu căuta nevastă. Însă, dacă te însori, nu păcătuiești.

Majoritatea oamenilor cred că voia lui Dumnezeu pentru ei este să se căsătorească. El a spus: „Nu este bine ca omul să fie singur.” Și

totuși în Biblie avem numeroase exemple de oameni care nu au fost căsătoriți, inclusiv cel mai mare exemplu dintre toate, Isus Hristos.

1

Lui Ieremia i s-a spus să nu se căsătorească (Ieremia 16:1,2). A fost o decizie într-o situație istorică. Nu știm dacă restricția aceasta a fost îndepărtată vreodată, dar Ieremia a fost un mare profet cât timp a fost singur.

2

De asemenea, statutul marital al lui Ezechiel nu a părut să aibă o prea mare importanță, chiar dacă soția lui a murit pe neașteptate. Nu i s-a îngăduit nici măcar să o jelească, ci a trebuit să continue lucrarea pe care i-o încredințase Domnul (Ezechiel 24:15-18).

3

Și profetul Osea a trecut prin experiența unei căsătorii destrămate, dar a fost capabil să-și continue activitatea. Deși situația lui ni se pare ciudată, Dumnezeu i-a spus să se căsătorească cu o prostituată, deși El știa că avea să-l părăsească pe Osea pentru alți bărbați (Osea 1-3). Astfel, Dumnezeu ne vorbește despre dragostea unilaterală pe care o are pentru Israel și pentru noi, dar trebuie să fi fost extrem de greu și de dureros pentru Osea să fie el însuși o parabolă. Multe voci ne vor spune astăzi că, dacă nu suntem căsătoriți, nu suntem compleți. Pavel ar răspunde: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia”, nu luați seama la aceste voci! În loc de aceasta, „aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu” (Romani 12:1,2).

Care sunt modurile practice în care le poți fi de folos celor necăsătoriți din biserică, dar și celor din afara ei?

Martți, 23 aprilie

Când căsătoria ia sfârșit

Păcatul a distrus omenirea în multe privințe, aducând suferință fizică și moarte, dar, dintre toate, familia s-a confruntat cel mai drastic cu consecințele devastatoare ale păcatului. Expresia „familie disfuncțională” a devenit obișnuită. Câte familii nu sunt, mai mult sau mai puțin, disfuncționale?

În afară de moarte, cel mai greu lucru cu care se poate confrunta o familie este divorțul. Cei care trec prin această experiență trec printr-o gamă largă de emoții. Probabil că cea dintâi și cea mai frecventă este mâhnirea, apoi durerea, care, în funcție de individ, pot dura de la câteva luni la câțiva ani, cu o intensitate diferită. Unii se confruntă cu frica: frica de necunoscut, de dificultăți financiare, teama că nu vor reuși să se descurce singuri. Alții pot trece printr-o perioadă de depresie, de mânie și de singurătate.

4. Ce învățături privind divorțul putem reține din următoarele versete?

„Căci Eu urăsc despărțirea în căsătorie”, zice Domnul Dumnezeu lui Israel, „și pe Maleahi 2:16 cel ce își acoperă haina cu silnicie”, zice Domnul oștirilor. „De aceea, luați seama în mintea voastră și nu fiți necredincioși!” Maleahi 2:16

Matei 5:31,32; 19:8 “S-a zis iarăși: ‘Oricine își va lăsa nevasta, în afară numai carte de despărțire.’ Dar Eu vă spun că oricine își va lăsa nevasta, în afară numai

1 Corinteni 7:11-13 de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească; și cine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat preacurvește.” Matei 5:31-32

„Biserica trebuie să le slujească membrilor în toate nevoile lor și să hrănească pe oricine, pentru ca toți să crească într-o experiență creștină matură. Lucrul acesta este adevărat mai ales atunci când membrii sunt confrunțați cu decizii care privesc toată durata vieții, cum ar fi căsătoria, și cu experiențe nefericite, cum ar fi divorțul. Când un cuplu căsătorit este în pericolul de a se destrăma, trebuie să se facă orice efort de către parteneri și de către cei din biserică sau familie, care îi slujesc, cu scopul de a-i conduce la împăcare, în armonie cu principiile divine, pentru refacerea relațiilor (Osea 3:1-3; 1 Corinteni 7:10,11; 13:4,7; Galateni 6:1).

Există resurse disponibile la nivelul bisericii locale sau al altor organizații ale bisericii care-i pot asista pe membri în dezvoltarea unui cămin creștin puternic. Aceste resurse includ: (1) programe pentru pregătire premaritală; (2) programe de instruire pentru cuplurile căsătorite și familiile lor, dar și (3) programe de susținere a familiilor despărțite și a celor divorțați.” – *Manualul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea*, 2015, p. 204

Care sunt căile practice și neacuzatoare de a ajuta pe cineva care trece prin divorț?

„Isus le-a răspuns: „Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele, dar de la început n-a fost așa.” Matei 19:8

Când ești singur “(Dacă este despărțită, să rămână nemăritată sau să se împace cu bărbatul ei.) Și nici bărbatul să nu-și lase nevasta. Celorlalți le zic eu, nu Domnul: Dacă un frate are o nevastă necredincioasă și ea voiește să trăiască înainte cu el, să nu se despartă de ea. Și dacă o femeie are un bărbat necredincios și el voiește să trăiască înainte cu ea, să nu se despartă de bărbatul ei.” 1 Corinteni 7:11-13

Cineva a întrebat odată: Care este deosebirea dintre oameni și găini în ce privește moartea? Răspunsul este că noi, oamenii, *știm* că vom muri, spre deosebire de găini, care nu știu. Iar faptul că știm că, inevitabil, vom muri are un impact puternic asupra modului în care trăim.

Toate relațiile, inclusiv cea de căsătorie, se încheie mai devreme sau mai târziu din cauza celui mai mare dușman al nostru – moartea. Nu contează cât de strânsă este relația, cât de mare este dragostea, cât de profundă este prietenia sau cât de mult timp am petrecut împreună, ca fiindte omenști, noi știm că, mai devreme sau mai târziu, moartea va veni (doar dacă nu revine Isus înainte) și, când va veni, toate relațiile noastre vor înceta. Așa s-a întâmplat de la primul păcat și așa va fi până la revenirea lui Isus.

Biblia nu ne spune cine a murit primul, Adam sau Eva, dar trebuie să fi fost teribil de dureros pentru cel rămas, mai ales că moartea nu ar fi trebuit să facă niciodată parte din experiența lor. Dacă până și moartea unei frunze i-a făcut pe cei doi să plângă, cu greu ne-am putea imagina prin ce au trecut la moartea partenerului de viață.

Noi suntem atât de obișnuiți cu moartea, încât o considerăm ceva de la sine înțeles. Dar ea nu a fost în planul lui Dumnezeu pentru oameni, de aceea, chiar și astăzi ne luptăm să îi găsim sensul, dar nu prea nu reușim.

5. Ce ne spun următoarele texte despre moarte și despre frământarea omului cu privire la ea?

“Piere cel neprihănit, și nimănui nu-i pasă; se duc oamenii de bine, și nimeni **Isaia 57:1** nu ia aminte că din pricina răutății este luat cel neprihănit.” **Isaia 57:1**

“El va șterge orice lacrimă din ochii lor. Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire,

Apocalipsa 21:4 nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.” **Apoc 21:4**

“Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să

1 Tesaloniceni 4:17,18 întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul. Mângâiați-vă dar unii pe alții cu aceste cuvinte.” **1 Tes 4:17,18**

Matei 5:4 “Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați!” **Matei 5:4**

“Atunci, împăratul, cutremurându-se, s-a suit în odaia de sus a porții și a plâns. Pe

2 Samuel 18:33 când mergea, zicea: „Fiul meu Absalom! Fiul meu, fiul meu

Absalom! Cum n-am murit eu în locul tău! Absalom, fiul meu, fiul meu!” **2 Samuel 18:33**

Geneza 37:34 “Și și-a rupt hainele, și-a pus un sac pe coapse și a jelit multă vreme pe fiul său.” **Geneza 37:34**

Noi ne confruntăm nu numai cu realitatea propriei morți, ci și cu realitatea morții altora, a celor dragi și foarte apropiați. De aceea, mai devreme sau mai târziu, mulți dintre noi vor trece prin experiența unui timp de singurătate generat de moartea cuiva. Este greu, doare. În astfel de momente, putem să ne sprijinim pe făgăduințele lui Dumnezeu.

Cum îi poate ajuta biserica ta pe cei despre care știi că suferă de singurătate în urma morții unei persoane dragi?

Joi, 25 aprilie

Singurătatea spirituală

O tânără, pe nume Natalie, era căsătorită de șapte ani când, la invitația unei prietene, a participat la o evanghelizare într-o biserică adventistă. Convinsă de ceea ce a aflat, și-a predat inima lui Hristos, a trăit experiența nașterii din nou și, în ciuda împotrivrării categorice a soțului, a părinților, a rudelor și chiar a vecinei de apartament, Natalie a devenit membră a Bisericii Adventiste. Și-a schimbat și stilul de viață pentru a se adapta, cât mai bine posibil, la noua credință. Cum era de așteptat, s-a confruntat cu multe descurajări și împotrivriri, dar cel mai greu i-a fost cu reproșul îndreptățit al soțului: „Nu pentru aceasta am semnat când ne-am căsătorit. Tu ești acum cu totul altă persoană, dar eu o vreau înapoi pe cea veche.”

Deja au trecut ani de când luptă din greu să trăiască viața de credință. Deși căsătorită, Natalie este totuși „singură din punct de vedere spiritual”.

6. Ce cuvinte de încurajare găsim în următoarele versete, pentru cei care poate că se simt singuri din punct de vedere spiritual?

“căci Făcătorul tău este bărbatul tău: Domnul este Numele Lui, și Răscumpărătorul tău
Isaia 54:5 este Sfântul lui Israel. El Se numește Dumnezeuul întregului pământ,” Is 54:5

“Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire,
Osea 2:19,20 judecată, mare bunătate și îndurare; te voi logodi cu Mine prin credincioșie și vei cunoaște pe Domnul!” Osea 2:19-20

Psalmii 72:12 “Căci el va izbăvi pe săracul care strigă și pe nenorocitul care n-are ajutor.” Psalmul 72:12

Peste tot în lume există persoane ca Natalie. Aceste persoane, bărbați sau femei, sunt căsătorite, dar merg singure la biserică sau însoțite numai de copiii lor. Poate cineva s-a căsătorit cu o persoană de altă credință sau poate că s-a atașat de biserică pe parcurs, iar partenerul de viață nu a făcut acest lucru. Sau poate că și soțul, și soția au fost la început membri ai bisericii, dar unul dintre ei, din diverse motive, a renunțat, a încetat să mai vină și poate chiar a devenit ostil credinței. **Acești oameni, bărbați sau femei, vin singuri la biserică, rămân singuri la masa de părtășie sau participă singuri la activitățile misionare sau sociale ale bisericii.** Ei sunt triști că nu pot contribui financiar la lucrarea bisericii atât de mult cât ar dori, din cauză că soțul sau soția nu este de acord. Deși căsătoriți, ei se pot simți singuri din punct de vedere spiritual, la fel ca o persoană văduvă.

Probabil că toți am întâlnit, la un moment dat, oameni de felul acesta în biserică și ei au mare nevoie de dragostea și de susținerea noastră.

Ce putem face, ca biserică, pentru a-i ajuta pe cei din mijlocul nostru care suferă de singurătate spirituală?

Vineri, 26 aprilie

Un gând de încheiere

„În timp ce trăia o viață de muncă activă, Enoh își păstra cu fermitate comuniunea cu Dumnezeu. **Cu cât lucrările lui erau mai mari și mai urgente, cu atât rugăciunile lui erau mai stăruitoare și mai perseverente.** Din când în când, Enoh se retrăgea un timp în singurătate și liniște, însetat după acea cunoaștere pe care numai Dumnezeu o poate oferi. Printr-o astfel de comuniune cu Dumnezeu, **Enoh a ajuns să reflecte din ce în ce mai mult chipul divin.** Fața lui radia de o lumină sfântă, aceeași lumină care a strălucit pe chipul Domnului Isus. După ce revenea din aceste perioade de comuniune cu Dumnezeu, chiar și cei nereligioși vedeau cu uimire amprenta Cerului pe chipul lui.” – Ellen G. White, *Slujitorii Evangheliei*, p. 52

Deși viața lui Enoh este o încurajare pentru noi și aduce argumente puternice în favoarea celor care aleg să aibă momente de

singurătate, mulți se confruntă cu singurătatea fără să o dorească. Da, putem avea întotdeauna o comuniune plină de bucurie cu Domnul, care este continuu prezent, dar uneori tânjim după compania și prietenia oamenilor. De multe ori, doar privind la cineva, nu ne putem da seama prin ce trece omul respectiv. Este ușor, cel puțin pentru unii dintre noi, să ne ascundem în spatele unei măști. Cât de important este să fim pregătiți, ca biserică, să-i găsim și să-i ajutăm pe cei care, deși poate că stau lângă noi la Școala de Sabat în fiecare săptămână, trec printr-o teribilă perioadă de singurătate! În același timp, dacă tu însuți treci prin astfel de momente, caută pe cineva în care simți că poți avea încredere și spune-i despre situația în care te afli.

BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND

Biblia: Deuteronomul 30 – Iosua 2

1. De ce anume le-a spus Domnul israeliților că „atârnă” viața și lungimea zilelor lor?

2. Despre cine scrie că era împărat în Israel când a fost dată Legea?

3. Despre cine a spus Moise că „vor suga bogăția mărilor”?

4. Din ce cuvinte ale iscoadelor se vede că înțeleseseră că Domnul dăduse țara în mâinile israeliților?

Istoria mântuirii, cap. 61

5. Ce se spune despre prietenii pe care moartea i-a despărțit?

PRIVIRE GENERALĂ

La un moment dat în viața noastră, gustăm și durerea singurătății. Cum facem față acestei situații? Întrebări disperate pot să ne frământeze: „Unde sunt toți? Voi fi întotdeauna singur? Unde este Dumnezeu?” Studiul din această săptămână este despre originea nevoii noastre de comuniune: în Eden, unde Dumnezeu nu a creat o singură persoană, ci două.

Singurătatea poate să apară oricând în viață, indiferent unde ne aflăm sau ce facem. Dar ea poate fi percepută acut în special în anumite situații: când ești necăsătorit, când duci o viață creștină alături de un soț necreștin sau de o soție necreștină, când ești divorțat sau când ai pierdut pe cineva drag. Studiul acesta ne oferă perspective biblice asupra acestor momente și încurajează biserica să fie activă în a-i identifica pe oamenii singuri. Noi trebuie să le slujim celor care suferă, să intrăm în legătură cu ei și să-i aducem în legătură cu Domnul. În biserica lui Hristos nimeni nu trebuie să se simtă singur. De fapt, toți cei care sunt în Hristos și care sunt separați de ceilalți indiferent de motiv (relații rupte, dizabilitate, distanță, moarte) au speranța și consolarea că într-o zi va avea loc o mare reuniune în care cuvântul „singur” nu-și va mai găsi sensul.

În cele din urmă, Dumnezeu este răspunsul la singurătatea umană. Chiar și relațiile dintre oameni, ca să se poată exprima cât mai sănătos posibil, au nevoie de prezența lui Dumnezeu. Poate că sunt oameni puternici care simt că se pot descurca în viață și singuri, fără Dumnezeu și fără alți oameni, că nu au nevoie decât de ei înșiși. Jurnalul unui tânăr care a căutat să trăiască singur complet în Alaska ar trebui să-i pună pe gânduri pe toți cei care între izolare și colectivitate o preferă pe prima. Chris McCandless, după ce a trăit aproape o sută de zile complet singur într-un colț îndepărtat din Alaska, a scris: „Fericirea există cu adevărat doar când este împărtășită cu cineva.”— În Jon Krakauer, *Into the Wild*, New York: Anchor Books, 1996, p. 189. Părțășia cu Dumnezeu și unii cu alții ne îmbogățeste toate experiențele vieții.

COMENTARIU

Scriptură

În Geneza 2:18, după nouă incidente ale ebraicului *tov* (bun/bine) în istoria facerii lumii și a Edenului, apare și ceva care este *lo-tov* (nu bun/nu bine) în paradisi: „Nu este bine ca omul să fie singur.”

Este interesant că expresia *lo-tov* (nu este bine) nu mai este folosită niciodată până când Ietro îl mustră pe Moise. Și aici problema este singurătatea. Povara poporului este prea grea pentru Moise. Ietro îi spune direct: „Ce faci tu nu este bine ..., căci lucrul este mai presus de puterile tale și nu-l vei putea face singur” (Exodul 18:17,18). În special după intrarea păcatului în lume, realitatea este adesea prea copleșitoare ca să o porți de unul singur. Și nu acesta a fost planul lui Dumnezeu.

În Eden, singurătatea era mai mult decât cea pe care o experimentăm toți la un moment dat, deși o include și pe aceasta. Singurătatea lui Adam era, în anumite privințe, mai aproape de aceea a cuiva izolat pe o insulă îndepărtată, privat de orice fel de contact cu orice altă ființă omenească. Având în vedere că Eva a fost creată tot în a șasea zi, **experiența lui Adam de a fi singurul om de pe pământ a fost scurtă, dar suficientă ca să îl facă să o aprecieze și mai mult pe Eva.**

Mult prea adesea, istoria lui Adam și a Evei este redusă la un comentariu despre căsătorie. Aspectul singurătății pe care îl conține este asociat exclusiv cu singurătatea celui necăsătorit. Dar crearea Evei nu a rezolvat o problemă de celibat. Ea a rezolvat o problemă de singurătate umană. Eva nu era pentru Adam doar soție, ci și prietenă, colegă de muncă (Geneza 1:28), tovarăș spiritual și cadrul vieții sociale a lui Adam, așa cum era și el pentru ea. Lucrul acesta este o veste bună pentru cei necăsătoriți. Poate că mulți au fost împovărați de declarația divină: „Nu este bine ca omul să fie singur” (Geneza 2:18) și au primit-o ca pe o virtuală condamnare a celibatului. Nu este adevărat. Putem fi necăsătoriți, dar nu *singuri*, datorită prezenței umane a membrilor familiei, a prietenilor și a cunoștințelor de acasă, de la biserică sau de la locul de muncă.

Cercetătorii încă nu au căzut de acord dacă Adam a fost sau nu lângă Eva când a ispitit-o șarpele. Argumentul că a fost de față se bazează pe două elemente: textul care spune că Eva a mâncat din fruct și i-a dat și bărbatului ei care era „lângă ea” (Geneza 3:6) și verbele la forma

de plural folosite de șarpe, ca și când nu s-ar fi adresat unei singure persoane. În susținerea absenței lui Adam stă faptul că acesta lipsește evident din dialog și pare că nu este nici subiectul și nici complementul vreunei propoziții din narațiune. Există un schimb verbal exclusiv între Eva și șarpe: „El [șarpele]a zis femeii” (Geneza 3:1,4) și „Femeia a răspuns șarpelui” (Geneza 3:2). Expresia controversată „care era lângă ea” poate fi înțeleasă mai degrabă într-un context relațional decât într-unul spațial, după cum îi repovestește Adam lui Dumnezeu evenimentele: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat” (Geneza 3:12). În mod evident, „lângă mine”, în cuvintele lui Adam, înseamnă „ca tovarășă a mea”, iar „lângă ea”, în cuvintele naratorului, înseamnă, probabil, același lucru. În ce privește forma verbală și pronominală de plural folosită de șarpe, ea ne arată că ținta lui Satana erau amândoi – și Adam, și Eva. Folosirea pluralului ar face totul cu atât mai surprinzător în contextul în care Adam nu spune nimic, dacă ar fi fost cu adevărat acolo. Pentru un studiu suplimentar, vezi Elias Brasil de Souza, *Was Adam With Eve at the Scene of Temptation? A short Note on „With Her” in Genesis 3:6*.

Cum nu a făcut parte din planul lui Dumnezeu, singurătatea s-a dovedit a fi vulnerabilitate în ispită. Nici pentru femeie nu era bine să fie singură. Ar fi putut fi prevenită căderea în păcat dacă Adam și Eva ar fi stat împreună? Poate că da. Ellen G. White spune: „Îngerii o avertizaseră pe Eva să aibă grijă să nu se despartă de soțul ei în timp ce erau ocupați cu lucrul lor de fiecare zi din grădină; lângă el, ea avea să fie mai puțin în primejdia de a fi ispitită decât dacă ar fi fost singură.” – *Patriarhi și profeți*, p. 53. Un grup format chiar și numai din doi oameni credincioși oferă putere spirituală și susținere.

Când Domnul i-a căutat pe Adam și pe Eva după ce păcătuiseră, aceștia au avut una dintre cele mai dezamăgitoare reacții din Scriptură: „s-au ascuns de Fața Domnului Dumnezeu” (Geneza 3:8). **Păcatul a creat o stare autodistructivă: dorința de a trăi singuri, fără Dumnezeu.** Dar El nu renunță atât de ușor la noi, iar apelurile insistente ale profeților evrei dovedesc acest lucru. Dumnezeu a atins punctul culminant al căutării omenirii pierdute în Întruparea Fiului Său – Emanuel, Dumnezeu cu noi (Matei 1:23). Isus nu a cedat ispitirilor șarpelui (Matei 4:1-11), ci S-a „împotrivit... până la sânge” (Evrei 12:4) pentru ca, într-o zi, toți

să putem auzi „un glas tare, care ieșea din scaunul de domnie și zicea: «Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii! El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu Însuși va fi cu ei. El va fi Dumnezeul lor»” (Apocalipsa 21:3), ca să nu mai fim niciodată singuri.

Aprofundare

Adesea, fără să-și dea seama, oamenii caută relații romantice pentru a-și împlini nevoi pe care numai Creatorul li le poate satisface. Cel mai bine este să bei apa despre care Domnul Isus spune că, odată primită, nu îți va mai fi niciodată sete (Ioan 4:14). De ce? Pentru că aceasta se transformă într-un „izvor de apă” în sufletul omului. Domnul Isus Însuși este apa, dar și mesajul Său este apă vie. Fără aceasta, relațiile vor deveni dezzechilibrate sau, și mai rău, idolatre.

Adevărul acesta ne ajută să facem față diferitelor situații de singurătate pe care le prezintă studiul prezent: a fi necăsătorit, a-ți pierde partenerul de viață prin divorț sau prin moarte, a fi singur din punct de vedere spiritual. Fiecare dintre aceste experiențe este unică și trebuie tratată într-un mod specific. Chiar dacă pot fi extrem de dificile, ele pot fi suportate datorită cunoașterii faptului că avem un Dumnezeu care Se află întotdeauna lângă noi (Faptele 17:27), care vede prin ce trecem (Geneza 16:13) și care promite să nu ne părăsească niciodată (Deuteronomul 31:6; Matei 28:20).

APLICAȚIE

Măsura în care suntem convingși de perspectiva creștină, care are în centru un Dumnezeu personal și profund implicat, este măsura în care disperarea singurătății poate fi diminuată. Toți ne-am simțit singuri uneori. Nu este nimic rău, în sine, în această experiență. Dar dacă Dumnezeu este real pentru noi, ar trebui să fim capabili să înfruntăm această singurătate cu certitudinea prezenței lui Dumnezeu și să dăm mărturie despre acest lucru. Prin mărturia noastră îi putem ajuta pe oamenii din jur și chiar pe cei din grupa noastră de la Școala de Sabat. Dă-le ocazia să-și împărtășească experiențele legate de prezența lui Dumnezeu în viața lor în momentele de singurătate. Iată câteva întrebări care ne ajută să ne gândim la relația dintre Dumnezeu, noi, singurătate și biserică:

1. Filozoful și teologul Abraham Heschel și-a intitulat cele două cărți de filozofie a religiei pe care le-a scris *Man Is Not Alone* (Omul nu este singur) și *God in Search of Man* (Dumnezeu îl caută pe om). Poți să te simți singur atunci când știi că ești căutat de Cineva cu pasiune? L-ai văzut pe Dumnezeu căutându-te? În ce fel?

2. Pe măsură ce societatea din toate zonele lumii aleargă către secularism, din ce în ce mai mulți oameni privesc lumea în termeni exclusiv naturaliști (nu există decât natura și legile naturii, aceasta excluzând un Dumnezeu supranatural). Această concepție vine cu un preț. Dacă naturalismul este adevărat, noi suntem cu adevărat singuri în acest univers. Cum poate creștinul să contracareze disperarea existențială pe care o produce naturalismul și să-i conducă pe oameni spre Dumnezeu?

3. În timp ce lumea îi izolează adesea pe unii oameni pe baza înfățișării, a etniei și a categoriei sociale sau economice în care se află, biserica este chemată să îi primească cu brațele deschise și cu dragoste pe toți (Galateni 3:28). Cum se poate organiza biserica locală astfel încât să nu-i piardă din vedere pe cei care se luptă cu singurătatea?